

Til lovforslag nr. L 168. Betænkning afgivet af udvalget den 16. marts 1983

Betænkning

over

Forslag til lov om begrænsning af importen af varer med oprindelse i Sovjetunionen

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder haft samråd med udenrigsministeren, der tillige skriftligt har besvaret spørgsmål fra udvalget. Nogle af disse spørgsmål er optrykt som bilag til betænkningen.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes og det radikale venstres medlemmer af udvalget) udtaler:

Som følge af udviklingen i Polen fik den tidligere socialdemokratiske regering i marts 1982 folketingets tilslutning til, at Danmark skulle deltage i handelssanktioner mod Sovjet i henhold til Romtraktatens artikel 113.

Siden har situationen i Polen ikke udviklet sig til det bedre. Tværtimod synes der på flere områder at være tale om skærpelser af de hidtil gældende restriktioner.

I fortsættelse af den politik, som siden december 1981 er blevet ført fra dansk side over for udviklingen i Polen, indstiller mindretallet derfor lovforslaget om nationale danske sanktioner til *vedtagelse* med det af udenrigsministeren stillede ændringsforslag.

Mindretallet er bekendt med, at kristeligt folkeparti, der ikke er repræsenteret ved medlemmer i udvalget, er enig i ovenstående udtalelse.

Et *andet mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og udtaler:

Socialdemokratiet har ved starten af sanktionerne mod Sovjetunionen – i lighed med bl.a. partiet venstre – udtrykt tvivl om deres

hensigtsmæssighed. Det har for øvrigt hele tiden været klart, at der alene skulle være tale om en politisk manifestation og ingen reel økonomisk boykot. Dette har været baggrunden for socialdemokratiets krav om meget korte tidsfrister. Inden for et begrænset tidsrum ønskede vi imidlertid ud fra et ønske om et samarbejde med de øvrige EF-lande at optræde i fællesskab.

Det er socialdemokratiets faste overbevisning, at den politiske manifestation allerede havde udtømt sin virkning, da udenrigsministeren i december 1982 bad om en forlængelse på to måneder. Denne accepterede socialdemokratiet ud fra ønsket om enighed med regeringen, men med en kraftig understregning af, at der alene kunne blive tale om en to måneders forlængelse.

Socialdemokratiet finder fortsat, at forholdene i Polen er endda særdeles utilfredsstillende, men erfaringerne har vist, at sanktionerne ikke har haft virkning i forholdet til Polen. Den senere tids udvikling, bl.a. en stigende amerikansk eksport til Sovjetunionen, viser i øvrigt, at tilliden til virkningen af økonomiske sanktioner er svindende. Socialdemokratiet vil fortsat – i samarbejde med den danske og øvrige nordiske arbejderbevægelse – bidrage med reel støtte til frie fagforeninger og øget demokrati i Polen.

Udenrigsministeren har efter socialdemokratiets opfattelse klart overskredet sit mandat fra markedsudvalget ved at gå ind for et års forlængelse af ordningen i stedet for en to måneders forlængelse.

Udenrigsministeren hævder, at vi ikke er bundet til at gennemføre nationale foranstaltninger, og at bindingen efter artikel 113